

bij u gewonnen, dus begeere ick, dat gy alle tgoet in twee hoepen zult stellen en dat gij zult scheyden ende deelen", dat daerop de voorn. Maeyken Maertensdr. jegens hen, getuygen, zeyde in substantie aldus: „Is dit niet een bijster dinck, dat dese man hierinne dus ongerust is, dewijle het testament over zoe langen tijt met sijn vrie wille gemaect ende gedaen is", dat daerop de voorn. M. L.dr., mede attestante in desen, jegens de voorn. Barent Vermey zeyde dese woorden in substantie: „Compere, stelt u hert gerust, want Maeyken, u huysvrouwe, is hier jegenwoordich, die hoort wel, wat gij begeert, die zal alle dingen wel te recht brengen", dat de voors. M. M.dr. jegens de voors. Barent Vermey, haeren man, zeyde dese woorden in substantie: „Zijdt gij nyet tevreden met het testament, datter gemaect is, ick zalt noch doen, alsoe ghijt begeert", dat terstont daernae de voorn. Barent, overvallen wordende van een swaere passie, zulcx dat hij daernae nyet meer en heeft gesproocken, maer omtrent een halff uuyere daernae gestorven is".

Ook de erfgenamen van Willem Claeszn., goutsmit, in 't Hang, „zieck aen de peste, zooals zij uuyt de medicijns hooren" (Rotterdamsche Kermisse 1602), hebben geen hygiënische bezwaren tegen de acceptatie van goederen, „tot sijnen lijve behoord hebbende".

Zoo wordt ons verhaald, wat zich afspeelde aan het sterfbed van Aeltgen Jansdr., „nyet connende van kinde versheyden en mitsdyen in sdoodts peryckel weesende". Men vraagt haar: „Aeltgen Jansdr., hebt gij met u man yet uuytstaende, 'tis oirbair, dat gij zulcx nu doet, dewijle u God almachtich tverstandt verleent (gbij zijt daeromme nyet te minder, off gij sult daeromme nyet te eerder sterven)". Aeltgen Jansdr. verzocht haar man en broeder bij haar te roepen en zegt: „man, ick will en begeere, dat gij alle de goederen, die ick metter doodt sall ont-